Aus Schwarzwälder Fichtennadeln Gewonnen

Starý, známý, výtečný lék
—proti—

Rematismu.

Škrkání v obličeji,
Škrkání v obličeji,
Škrkání v obličeji,
Kopání v obličeji,
Škrkání v obličeji,
Škrkání v uších,
Škrkání v uších,
Škrkání v uších,
Škrkání v uších,
Škrkání v uších,
Obrz hrám,
Obrzelinám,
Obrzelinám,
Obrzelinám,
Obrzelinám,
Dnr, dnr,
Dnr, dnr,
Dnr, dnr,
Dnr, dnr,
Dnr, dnr,
Dnr, dnr,
Dnr, dnr,
Uhranutí,
Uhranutí,
Uhranutí,
Uhranutí,
Uhranutí,
Uhranutí,
Bolestem v kyčli,
Bolestem v kyčli,
Bolestem v kyčli,
Bolestem v kyčli,
Bolestem v kyčli,
Bolestem v kyčli,
Bolestem v kyčli

Spáleninám.

Odřeninám,
Odřeninám,
Odřeninám,
Odřeninám,
Odřeninám,
Neohybnému krku,
Neohybnému krku,
Neohybnému krku,
Neohybnému krku,
Pomačkaninám,
Pomačkaninám,
Pomačkaninám,
Pomačkaninám,
Pomačkaninám,
Pomačkaninám,
Opařeninám,
Opařeninám,
Opařeninám,
Opařeninám,
Opařeninám,
Opařeninám,
Čerstvým ranám,
Čerstvým ranám,
Čerstvým ranám,
Pořezání,
Pořezání,
Pořezání,
Pořezání,
Pořezání,

Bolení zubů.

podebraným prsům,
podebraným prsům,
podebraným prsům,
podebraným prsům,
podebraným prsům,
Bolení hlavy,
Bolení hlavy,
Bolení hlavy,
Bolení hlavy,
Bolení hlavy,
Bolesti v kříži,
Bolesti v kříži,
Bolesti v kříži,
Bolesti v kříži,
Bolesti v kříži,
Rozpukaným rukoum,
Rozpukaným rukoum,
Rozpukaným rukoum,
Rozpukaným rukoum,
Rozpukaným rukoum,
Bolení v kloubech,
Bolení v kloubech,
Bolení v kloubech,
Bolení v kloubech,
Bolení v kloubech,
Bolesti v uších,
Bolesti v uších,
Bolesti v uších,
a všem bolestem, které mrzání vyžadují.

Nehody bolestné přihází se v každé rodině a jest proto povinností každého, vždy míti po ruce prostředek, který nejen že v okamžiku zjednává, nobrž i nedává v krátkosti vyhoji. Vše to dokáže

Olej sv. Jakuba.

Každé lahvi oleje sv. Jakuba přiložen jest návod k německému, francouzskému, španělskému, švédskému, českému, portugalskému a italiánskému užití.

Lahev oleje sv. Jakuba stojí 50 cents, čtyři lahvi za $2.00, a jest ve všech lékárnách ke koupi, neb když se objedná na něco od $5.00, zašle se vyplacený do všech dílů spojených států. Adresujte

A. Vogeler & Co.,
Baltimore, Md.

Za kolek poukazuje na pp. A. Vogeler & Co. v Baltimore, Md., obdrží každý výtisk obsáhlého

Rami úrkého rodinného kalendáře
na rok 1882

Literární a umělecké zprávy z Čech.

V Praze, 28. března 1882.

Pí. — V našem literárně-uměleckém světě jest tuš operetka velmi živa, při čemž se o to tuhou válkou naše české kapely i všecky literární umělecké spolky a sousedé přispěla k úrodě té v poslední čas i naše královské zemské české divadlo. Všudy, mimo chodem řečeno, toho slavilo dne 19. t. m. operetní tohoto roku dvacetiletý „jubilaum“ tvrdili světu. Bylť totiž za ředitelství Šmilovského, pana Thomova totiž, vystoupen a dne 18. list. 1862 poprvé otevřenou tak zvané provizorní německé, kteréž dnes jinak tuhé tělesné jméno „královského zemského“. Ten dobou také nastal u nás v divadle prvý obrat k lepšímu, k čemuž zvláště přičiňoval se tehdejší první komorista Josef Liegert. Hrálo se sice po r. 1862 velmi také pak ještě v Šoferském stle, jakož i v novodobém a v divadle na hradbách, ale pro zatímní divadlo všelaká nám mělo plod tím plamenný, tak že jsme nyjšímu odkázání jen na divadlo provizorní. Kdybych měl doličovati úpadek jeho historií, daleko bych musel zajíti, avšak že v knize historie jeho nalezá se přemnoho krásných listů, o tom na nové podali nám důkazu poslední dnové, kdy přišli k nám listek historie večera dne 3. dnora a dne 10. března. Dne 3. dnora dávalo tam totiž poprvé „Josef Kajetán Tyl,“ obraz z našeho života ve 3 odděl. od Franc. Ferd. Šemberka, dne 10. března pak Drahomíra, tragedie v 5 jed. od Jaroslava Vrchlického. Oba tyto kusy naplnily doposud všechny večery, kdy byly dívány, a lim divadelní nadobyčejné a nadlení, s jaké jsem jeden akt po druhém byl přivítán, byl nejlepším mírovým uspokojením skromného obecenstva. Josef Kaj. Tyl byl u nás prvním spoluzakladatelem českého divadla na venkově a pouť jeho v dobré jest po naší vlasti paměti, tak že ony scény, jež Šamberk na jevišti nám uvedl, jsou scenami ze skutečného života. Proto také zaleskla se v každém oku vlasteneckém tolik upřímných slz! — Nazve-li některý dramatický spisovatel svou hru „obrazem ze života“ může divák vždycky zajisté za to míti, že není to obraz ze skutečného života. U Šemberkova „J. K. Tyla“ je tomu však jináče: Jsou zde tři jednání a tři tak mocné scény ze soukromého života Jos. Kaj. Tyla, 1. jednání: propuštění jeho z úřadu dramaturga u pražského divadla, 2. jednání: zasnoubení ho jediné výživy, již dotýval si dívad. představeními po českém venkově a 3. jednání: smrt jeho. Šamberk osvědčil se tu skutečně býti velice routinovaným a to netoliko spisovatelem dramatickým, ale i hercem—jeť on také skutečně po delší už dobu velice milovaným členem kr. zem. čes. divadla. A jako spisovatel osvědčil se pak zvláště již posledním svými veselohrami: „Rodinná vojna“ a „Jedenácté přikázání“. Nejnověji přše novou frašku ze života povltavského a sice „Podskalák“ kterouž zahájeny budou hry v letní areně Švandova divadla na Smíchově. Neméně skvělého výsledku získala i Drahomíra, tragedie v 5. jedn. od Jaroslava Vrchlického, ač ovšem jest v ní viděti přece jen ještě více básníka nežli dramatika. Nicméně jest Vrchlického Drahomíra velmi effektní a není pochyby, že i u Vás velice by se na českých ochotnických divadlech líbila, při kteréžto příležitosti podotýkám, že právo ku provozování her těch [t. j. Šamberkových i Vrchlického] jedině lze nabýti v redakci „Divadelních Listů“ v Praze, v žitné ulici číslo 46. — Včera dne 24. března objevila se na jevišti našem třetí novinka a sice „Stará historie“, komedie ve 3. jedn. od Julia Zeyera, spisovatele u nás rovněž známého. Julius Zeyer nebyl však již na poli dramatického spisovatelství nováčkem, neboť uveřejnil přede dvěma roky v časopise „Lumír“ dosti zajímavou jednoaktovku „Blanka“; bohužel, se „Starou historií“ se mu výsledek, jakýž jsme všichni očekávali, nepodařil. Je to jinak opravdu jen komedie, ale nikoliv ve smyslu moderním, nýbrž v tom úplně povšechném. Ceny nemá trvalé kus ten ani v nejmenším, leda ještě v prvním aktu; dvě druhá jednání jsou už skutečnou „starou historií“. Co však jsme při Zeyerovi s kusem tímto srdečně přivítali, jest naděje, na plná důvěra, že nám napíše pěkné, světlé hry výpravné. V tom se jeho bujná fantasie skutečně vyznamenala a proto doufáme, že netrvá se odstrašiti tím, že v dramatickém ohledu při prvním svém vystoupení nepochodil tolik jako jeho pan kollega, Jaroslav Vrchlický.

Kromě těchto připravují se ještě do velikonočních svátků zejmena Karthaginka, tragedie od Dra Jos. Durdíka, Kosmopolita od Em. Züngla, Pád Arjenův, drama od Jos. V. Friče a mnoho různých dramat. prací přeložených. Tolik je nového v divadle, s kterým Vás neopomenu svého času více obšírněji seznámiti. — Literatura česká rozvinuje se bohudík velmi utěšeně. Jsou to především naše české časopisy a bibliotéky pro lid, kteréž si v tomto ohledu počínají velmi činně a vydatně. Na vrší stojí tu u nás zejmena měsíčníky „Osvěta“ a „Květy“, dále týdeník Světozor, pak Lumír a Ruch, kteréž vycházejí třikráte za měsíc a poslední „Česká rodina“, Zábavné Listy, Obzor [v Brně na Moravě], Zora, nový časopis moravský, Domácí Přítel i u Vás v Americe pro rozšíření a zvýšení úst Ženské Lizy, nevěřím všeobecně novým dámám. Všechny tyto časopisy přinášejí zajímavá beletrii, přinášejíce povídky a romány, přehledné i přehledné, dále básně, cestopisy, články poučné, literární rozhledy atd. Časopisů těchto dle pořadatelův užívání počítá se přes 100 a jsou buď čistě zábavné nebo i poučné, politické, krajinské atd., však dosti na tom, že při jednotlivých zmíněných a jednou každému obecenstvu známým Vás brzo se všemi. Velice [zamýšlí] stavě rukou si i Kalbovský ti lidštěnky vřazadat pro povídky jen s romány vybrané. K takovým na příklad Osvěta „Lavina knihovna národní“, jež vychází po třinácteních měsících jednou týdně. Dále Nejlacinější pěkné čtení a všude; malíčí knihkupectví J. Laurmanna vydává Novou knihovnu pro lid, Alois Hynek Rodinnou knihovnu, knihkupectví J. Otta [Václavské náměstí], kteréž se přičiňuje skutečně velmi okázale. Není snad těchdne, aby nás nepřekvapil buď nějakým úplně novým a nebo aspoň stejně překvapujícím pokračováním periodických svých podniků, k nimž mezi jinými náleží i vypsání dějin Národního divadla, Salonní Bibliotéka, Z našich a cizích luhů atd. Na druhém místě jmenuji knihkupectví F. A. Urbánka [Ferdinandova třída], kteréž zejmena v pedagogické literatuře a v hudebním oboru získal si u nás vydáváním svých pedagogických spisů, [jakož i obou časopisů: „Pedagogium“ a „Posel z Budče“], i neméně hudebnímu [oper Smetanových] nemalých zásluh. Nad vše však cenným jest jeho „Věstník Bibliografický“, kteréž jest obrazem veškeré produktivnosti u nás literární i vůbec obrazem vší naší duševní činnosti. Ponechávajíce si o českých knihkupectvích širší zprávy do doby budoucí, nemůžeme zde opomenouti mladého knihkupce J. Reinwarta, kteréž[ve Vodičkové ulici] rozvinuje činnost skutečně utěšenou. Ač netrvá snad obchod jeho ještě ani plný měsíc, postaral se již o zakoupení všech prostonárodních sbírek, jež vydalo zdejší liter. čes. spolek „Slavia“ v nichž teď dále pokračuje. Kromě toho zakoupil již také dříve vydávanou divadelní knihovnu, v kteréž teď dále bude pod redakcí osvědčeného našeho dramat. spisovatele Josefa Václava Friče pokračovati. Z nových jeho podniků jmenujeme časopis „Pražská Včela“ orgán to věnovaný českému včelařství a Slovanské čtení, jež dělí se na polskoruské a jihoslovanské. Slovanské toto čtení jest velmi praktickým prostředkem k naučení se slovanským jazykům. Z podniků ostatních zmiňujeme se o tom, že vydal „Intimní listy“, básně to mladého, leč nadaného básníka Šnaidaufa a dále „Manfred“, dramat. báseň od Lorda Byrona, kteroužto do češtiny přeložil J. V. Frič. Nyní připravuje ještě „Knihkupeckého oznamovatele,“ který bude obsahovati seznam otčas vydaných spisů a brožur. „Václav Vladivoj Tomek“, kteroužto sepsal ku poctě 40leté činnosti vědecké Tomkovy Coelestin Frič. Neméně pozoruhodnou jest snaha p. Reinwartova v tom ohledu, že chce zříditi své knihkupectví ve slovanské.

Ze světa českého umění měl bych se rozepsati hlavně o našem Národním divadle, leč i tuto věc prozatím si schovávám. Obmezím se pouze na sdělení, že letošní prémie časopisu „Světozor“. Hynaisův to obraz „Mír“ jakož i letošní prémie „Umělecké Besedy“ obraz „Jaro“ od těchž umělce jsou skutečně cennými a dovedou nejlépe ukázati, že i české malířství stojí na výši nemalé. Při tom dotýkám se i toho, že náladný náš osvědčený umělec Fr. Ženíšek, pracuje na prémii „Umělecké Besedy“ pro rok 1883, kteréž býti má vydána na oslavu 20letého trvání jejího. Konečně uzavírám dnešní svůj literárně umělecký dopis zprávou, že na Žofíně vystaven jest pěkný, velký Makartův obraz „V letě“, kdežto ještě před nedávnem obdivovali jsme se zase v Lehmannově obrazárně Maxovu obrazu „Dokonáno jest“!

Největší dobrodiní.—Čistý jednoduchý, neškodný lék, který pokaždé vyléčí a zamezí nemoc udržováním krve v čistotě, žaludek v pořádku, ledviny a játra v činnosti, jest největším dobrodiním lidstva. Hop Bitters jest lékem takovým a hotovitelé jich řehnání jsou od tisíců kteří byli nim vyhojeni. Zkuste jej! Vizte jiný sloupec.

DOPISY.

Braidwood, Ills., 17. dubna 1882.—Ct. red. Hradský!—Smutná událost stěhuje se v náměť našeho dne 15. dubna, při kterémž br. Jos. Maksrčík, člen Sbtu I. Křižní č. 33. Č. S. P. S. přišel o život strašlivým způsobem. Zadušený den nepovstával, poněvadž pracoval večera, by s vlna let na polou, se ještě málo vzdálenou od domova, pro nějaký stůj měl co říkat. Nuvný si na jeho vyrovnat nebyl bez uvědomění velice rozhodlivý a svědomitý, jak ukládal se domů. Cestou, asi 3/4 podle české šelesničář, dostihnout je parostroj, jemuž jednou, kterýž přehnaloje vozy uhlím naložené a bočnost kde on stál. I prosil Makrčík bratra svého, by si šli ustavovat. Ale se brzy dostanou domů. Bratr neslyšil. Za rychlé jízdy pádu, nadal on si stěrání nadal a než se brzy nadáli bylo v kalabi krve jest patrnějším. Chtěl totiž stoupnout na stupátko na předku parostroje, neboť mu zkloužla a on spadl pod kola, kteréž jej v pátý okamžik. tak že vzdělávatelé na trať vyšlý a ihned Hrabíka na zdánlivých pokrmnutí dobrý bylý. Br. Makrčík byl bratrem Václava Hrabí L. R., otec jim 39 roků a otcem 4 nedospělých dítek. Všichni litujeme ztráty jeho velice. Pohřeb odbýval se dnes. 6 hod. odpoledne.

J. Kuba.

Colfax Co., Neb., 13. dubna 1882.—Ctěná redakce P. Z.!—Vědomosti Vám dávám, že náš spolek "Praha" Pavlovská [Alliance odbývat schůzi dne 9. dubna v síni ze rokovalo o matičních předmětech týkajících se ročníku. Též dávám znamost všem okolním rolníkům, že dne 14 května budem odbývat schůzi za příčinou utvoření mezi sebou pojišťovací za dobytek v pátu nežitosti. Nad se mámo nechat vydírat od společnosti, které z našich mozolů hrabou miliony, když si můžem mezi sebou dobře vypomoct. Prožeň zanechte všech předsudků a přijďte všichni, ať nás nemají jiné národnosti za pomíchu.

S úctou Vác. Sudík.

Castle Rock, Wis., 14. dubna 1882.—Ct. vyd. P. Z.!—Žádám o přeložení pošty do Red Lake, Beule Co. Dakota, neb mně Wisconsin omrzel a budu se tam stěhovat. Až se usadím, hodlám sdělit našim čtenářům jak tam poměry shledám. Bude se nás odtud několik tam ubírat a sice Jakub Vašíček, Vác. Pacík, Josef Kutílek, Jos. Šimpach, Jan Zika, Václav Neslátek, Anna Cikart, Josef Forman, Mat. Novák a já. Počasí tu je hezké a cesty dobré. Bylo by zas třeba dešť. Pienice jsou už v zemi a teď se orá k ovsu. Setí je tu zas pozdě. Ukazovalo se to, že bude rané a když se mělo síť tak přišly mrazy a farmeři lezli zas ke kamnům hřít ruce a kolena. Však teď se za to přičiňují a sejí a crají na kvap. Obilí má cenu dost dobrou; pšenice je 1.10, oves 42, kukuřice 50, ječmen 80, zemáky 45c. bušl, jen že toho je teď málo k prodeji. V dětě

Albert Pospíchal.

Wilson, Kans., 14 dubna 1882.—Ct. red. Pok. Záp.!—Zimu jsme měli teplou a suchou, tak že nám již začaly obilní štěnice rozmahat a vše schlo. Až 3. a 5. t. m. nám hojně namoklo, tak že nyní obilí stojí mnohem lépe než minulý rok tou dobou. Tak jako každá věc během času dojde uznání, i v našem okolí Wilson začínají uznávat, že se dobytek rolníkovi lépe vyplácí, než setí pšenice a tím mladý dobytek jde na odbyt za vyšší ceny než kdy jindy. Nových přistěhovalců nám teď tak mnoho nepřibývá jako minulá léta, ba byli i někteří, jenž odjeli odtud do měst v té domněnce, že tam snad lépe než na farmě. Ale takoví po hořkém zklamání přijedí zase zpět, ovšem lečí než odtud odjeli. Však i to je ku prospěchu, dovede si potom vážit toho postavení, při kterém je vlastním pánem a žádný mu neporoučí. Lituji že musím podati též zprávu, že nepanuje tu mezi námi svornost jako měla by panovati a že klevety a ostouzení jsou takměř na denním pořádku; když už to dojde tak daleko, že se ostudné věci pějí po střechách, pak by mohlo být věru dost. S dětou Josef Fiser.

Čáslav, Neb. 13. dubna 1882.—Ct. red. P. Z.!—To počasí letošní je tak divoké, že se zdá jako v masopustě blázivé dny. Přísloví praví, březný prach co zlato a stříbro; u nás letos bylo prachu až k smrzení, tak že jsme začali síť již v únoru a sejem dosud. Celou zimu země nenavlhla, proto že sníh se jen ukázal tak že zůstala zem lehká. Na to přišly velké větry, nej větší v první polovici v dubnu, tak silný, že nutnost velké zámety a zaseté obilí do oupadu, tak že musili rané obilí síť znova; nepřátelé přísloví, že rané ptáče dál dosáhne. Na to přišel na velký pá tek takový silný déšť, že učinil škodu na polích; nadělal na sypkých polích stržě. Mámo moc pravidel které v na šich posvátných knihách stojí jen proto, aby naplnily místo; ku př. stojí: Člověče přišli se a já ti pořehnám; a kdy se člověk přišiní a domnívá se, že vše do pořádku uvedl, přijde zkáza místo požehnání.

Na farmera se běře malý ohled; pracujem jen na ty ležáky od železnic. Co je nám platné posílat zákonodárce z naší strany farmerské, když nemůžem se na ně spolehnout. Před volbou slibují, ale sotva tam přijdou, zapomenou na sliby. Před 6 roky poslali jsme tam největšího odpůrce železnic a když se vrátil, hned si vystavěl pěkné stavení, pak prodal farmu a je čtvrtákem na nádraží, prý s 1500 služby. Myslím že je škoda těch 50 tisíc, které zaseděl každý druhý rok stojí, neboť jsou tam i obrázky, kteří stojí všechny jen na určitou příležitost. Než dost málo snad uvidíte a zkusíte bez utrácení. Kdo je vemd, utrpí, čeho není pravda. Při okružním soudu musíte pokaždé vydržovat tajů 4 rozhodčí kontrolní úřad nedokonalý lístek. Je to kamelot a tím rozlišky.

Co tato pěsť, sotě se vypě jako z pytle, když nepršel v chod, musí padat v list. V dětě Jos. Kastl.

Zprávy z Čech a Moravy

Invase zvláštního druhu.—Jest nekmo, že lidé na Rusi nemají nyní na růžích ustláno. Velká část Ruského obyvatelstva, jmenovitě ta, jež žije se lichvou a kořalečnictvím, zachvácena se dle rady Izraelských obrátila se za pomoci zednář "Alliance Israelite" do Palestiny, jež za nedlouho hlavní proud valí se do — Čech. V severních Čechách usazeno prý již několik set z Ruska vypovězených Židů. Jsou prý to většinou lidé zámožnější. Všichni stavějí si domy a zařizují obchody. Domů prý v Čechách ponse avantgarda jenom, hlavní voj teprvé prý se dostaví.

Příští československá dráha.—Vláda rakouská finanční přistupuje k dílu velké národohospodářské důležitosti. Navrhuje totiž v říšské radě povolení 21 miliónů zl. na stavbu přání československé dráhy a sice od hranic uherských přes Uherské Hradiště, Brno, Jihlavu, Jindř. Hradec, Tábor a Písek na bavorské hranice. Dále 14½ pobočné dráhy a sice: a) Horažďovice-Sudice-Klatovy; b) Janovice-Nová Kdyně-Domažlice; c) z některého místa moravsko-slezské severní dráhy ku severní dráze cís. Ferdinandově; d) z Uherského Brodu na moravsko-uherskou zemskou hranici. Tím by odpomoženo bylo dlouholeté naléhavé potřebě spojení železničního a přispěno bylo velice k rozvoji českého průmyslu. An vláda to navrhuje, není příčiny pochybovat, že se tak i stane.

Drama rodinné.—V Bezděkovicích u Blatné udál se před několika dny děsný případ. Domkář Jos. Říha náhle zašel a podřezal si krk. Pozbyl rozumu následkem čtení výstředních náboženských spisků; domníval se býti strašným hříšníkem, který vinu svou odčiniti může toliko sebevraždou. Na ženu sebevraha učinila tragická událost dojem tak mocný, že ubohá stala se rovněž choromyslnou, tak že musela být dopravena do zemského blázince v Dobřanech. Po rodičích zůstaly čtyry malé neznopatřené dítky, jež uvrženy tragickým osudem, jenž stihl otce i matku jejich, v krutou bídu.

Oheň.—Obec Hvožďany u Stříbra poskytuje hrůzný obraz spousty. Vypukl tam v noci dne 26. března požár, který neméně než 11 usedlostí v popel obrátil. Jistý hasič z Lošťan spadl na cestě k požářišti se stříkačky a zlomil si nohu. Škoda požárem spůsobená činí 39.400 zl. Pohořelí jsou na 21.450 zl. pojištěni.

Výbor sboru pro vystavění Národního divadla ve schůzi dne 31. března usnesl se jednohlasně, aby stavební odbor vyjednával s architektem J. Schulzem, profesorem na české polytechnice, jakým způsobem a za jakými podmínkami by se uvázal v architektonické vedení rekonstrukce Národního divadla. Dohotovení plánů, na nichž se pilně pracuje, tím nikterak se neprotáhne; jest naopak možno, že prof. Schulz, přijme-li nabídnutí jemu učiněné, přispěje radou svou již nyní při vypracování plánů. Dále ve schůzi té přijata resignace zástupce prof. Zítka, stavbyvedoucího Fr. Pokorného.

Požár.—V Senožatech u Humpolce vypukl dne 23. března na půdě jedné chalupy krutý požár, který v 6 hodinách zničil jedenáct stavení s veškerým nářadím, jakož i zásobami obilí a píce. Také na kolik kusů dobytka zhynulo. Pohříchu přišel i jeden lidský život na zmar, jelto čtyřletá děcruška občana V. Bulíka v plamech zahynula. Škoda páčí se na 7400 zl., jen někteří pohořelí jsou pojištěni.

Násilné prostředky nepomahají, když používají se k napravě zkaženého žaludku a těla. Lék který přirozeně účinkuje, jest Hostetters Stomach Bitters. Tento svrchovaný lék pro nestravitelnost a zácpu neobsahuje zvířecí nebo chvístací součástky a jest vydatný prostředek pro žaludek a uvolnění. Užívá se též s osvědčeným zdarem v případech rematismu, střídavé zimnice a slabosti ledvin i měchýře. Jest to spolehlivý prostředek k posílení a odporouží se co léčivý osvěžovatel a napravovatel od věhlasných lékařů. Skládá se z čisté lihoviny, které přidány jsou léčivé součásti, tak že účinkuje na slabé a nedužívé tělo co posilovatel a napravovatel. Jest to lék, který odporouží se rozhodností a rychlostí účinku.

Henry's Carbolice Salve

Vyhojí nejen za velmi krátký čas jakoukoli ránu, bolest, podrážděnost, oheň, vředy, nepravidelné rány, kteří ihned a všechny bolesti vyvolávají, ať v hlavě, v očích, v uších, v krku, v prsou, v břiše, v rukou, v nohou, v kloubech, v kostech, v svalech, v žilách, v kůži, v kořenech, v kostech, v kloubech, v kostech, v kloubech, v kostech, v kloub